

LÁGY KORNÉL

*Mostanában gyakran érzem,
hogy mosómedve szeretnék lenni*

Első utam a szemeteshez vezetne.
Miközben ételmaradékok
és törött üvegek közt kukázom,
az erkélyről meglátsz.
Egyből megsajnálsz.
Nekem adod a tegnap esti pizzát.
Először csak az előszobáig engedsz,
később az ágyba is befogadsz.
Esténként nézzük az *Így jártam anyátokkalt*,
közben, ahogy chipset bontasz,
a zacskó zörgésétől boldog leszek.
Nyáltócsa a friss ágyneműn.
Pár hét és kórosan elhízom.
Nem férek már a combjaid közé.
Félbehagyjuk a sorozatot,
hogy a bölcsész csoporttársakat látogasd,
rég, seggnyomos matracunk helyett.
Közel kerülsz egy mélyen intellektuálishoz,
aki két korty tubiszóda közt
Hamvas Bélától súgja:
*A száj, amit megkíván, magába veszi.
És csak akkor tudom meg valamiről,
hogy micsoda, ha megízleltem.
A száj a közvetlen tapasztalat forrása.*
Lakás kezdőpontján,
a leterített lábtörlőn vagyok a száműzetett
Ott, a magas talpú Conversek tövében
oldalamba tápázkodom.
Az Ady Endré-s vászontáskán
így pont jó, így most több,
mint okés.

*Valahol a Deák tér**Rostás Mihálynak*

Amikor Misivel találkozunk
ő állásokat néz, én tinderezem.
Minimális narratíva az önreprezentáció.
Nagy költők leszünk,
amint az óriáskerékkel leér az ipa.
Sajnáljuk egy menetre.
Vidéken néma istenek
elhitették, hogy Pesten
mindenki lapot számol,
de a turista lányok kárpótolnak.
Márkás ridikülben:
nyugati pénznem, biztos jövő, kilátás.
Kitölt az undor,
de mi tudjuk a helyünket,
mire vagyunk elhivatottak.
Üres térben, színpadon
a születésünk katakrézis.
Minden pillanat ajándék azoknak,
akik göcsörtös vulkánon
alszanak el.

A passzívdohányzást egy új szintre emelem

Mint sóder,
gurul alá a Nap.
A helyiek
szmogot is
csak híradóban láttak.
Ismét
túlzásba viszem
az első személy használatát.
Ezt fejtegetem,
közben rágyújtasz,
és két slukk között
a nikotint
a nyelvemre kened.

Alattunk
húgytól tocsogó föld.
Felettünk
csíkos ég.
Bennünk
három korsó Pilsner,
bakot tartanak.
Még idegen vagy,
de
fogynak
a fel nem fedezett területek.
Együttlétünk könnyű,
mint
a füst.

szorongásnapló I.

szemed mogyorós árnyalat
a *fecske* magányos fénye
tüdöm a füsttől nehéz
védtelen őszinteség
bocsánatot kérni a még
el nem követett bűneimért is
de az idegen kezek megálljt parancsolnak
halványan látszik
a túlparton vízre eresztett vitorlás
a januári fagy
hamut szór
hátrahagyott lábnyomaink
patak felé siető őzek

Nem lehet

Zs.-vel jó barátok vagyunk.
Hiába a nyelvtannáci mivolt
vagy felsőbbrendűség-érzet
*Right, lads? Fancy a bit of fun maybe
or something else to spice up your night?*

Londonban meghívnám egy kurvázásra,
csak szerinte az a konzumerizmus legalja.
Ha tehetném, a farkamat
árulnám az OnlyFansen, hogy Vaterán
Esterházy-dedikációkra licitálhassak.
Zs. szerint nárcisztikus vagyok,
és az apja előtt gyakran túlzásba viszem
a buzis vicceket.
Nem lehet bevallani
az ülve pisálónak, hogy igaza van.

